

פרשת במדבר תשפ"ה | שנה ב' 76

הורינו

הורים נאם הכול

הורינו דברות קדשך

כיבוד אב ואם בפרשת השבוע עפ"י 'המאורות הגדולים', הגאון רבי שמשון קורלנדסקי שליט"א

ומצינו במדרש תנחומא³ שבשכר מצוות כיבוד אב ואם זוכים לבנים. ויתירה מכך מצינו במדרש משנת רבי אליעזר, שלא רק שזוכה לבנים, אלא אף זוכה שהם יגדלו ויהיו גדולים וחשובים. וזהו עניין "ובנים לא היו להם" בסוף הפסוק.

ויש שביארו זה על פי דברי הזוהר (פרשת ויצא) לגבי עונש פטירת רחל קודם זמנה: ואף על גב שרחל רצתה לעקור את אביה מהעבודה זרה, וכוונתה הייתה לטובה, מ"מ נענשה שלא זכתה לראות את בנה בנימין בחייה והכל בשל צערו של אביה שנגרם בעטייה. והיינו שהיה כאן מידה כנגד מידה על צער אביה ומקשה העולם, שדבר זה צריך ביאור, שהרי אם היינו אומרים שהעונש של רחל הוא קיצור ימיה וזהו כנגד אריכות הימים המובטחת, זה היה יכול להיות מובן בתור מידה כנגד מידה, אבל מה עניין הצער שציערה את אביה וזה שנענשה שלא תראה את בנימין. אמנם לפי המבואר קודם, שבשכר כיבוד אב ואם זוכים לבנים גדולים וחשובים, מכלל הן, אתה שומע לאו. שאם אינו מכבדם כראוי, אינו זוכה לגדל את בניו ולראותם גדלים וחשובים

לְבָנִימָן אֲבִידוֹ בֶן גִּדְעָנִי (א' י"א)

בספר 'אוצר אפרים' מביא בשם רבי שמשון מאוסטרופולי זי"ע לפרש פסוק זה על דרך הרמז: **לבן ימין**, מי שמניח בעולם הזה בן ההולך בדרך התורה, (אורך ימים בימינה, מימינו אש דת למו ועוד) אזי כשאבי-דן, כשבאים לדון את האב בבית דין של מעלה, **בן גד עוני** - אותו הבן, גד - חותך (גודו אילנא) ומסיר את הדינים והייסורים מעל אביו.

וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי ה' בְּהַקְרָבָם אֲשֶׁר זָרָה לִפְנֵי ה' בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם (ג' ד')

בתורת כהנים¹ מובא שלא נטלו נדב ואביהו עצה ממשה ואהרן, וכן לא נטלו עצה זה מזה. וכעין זה מצינו אצל שמעון ולוי בני יעקב², שלא נטלו עצה מיעקב אביהם ולא נטלו עצה זה מזה.

1. ויקרא שמיני ס' כ"ד 2. בראשית רבה וישלח ל"ד, כ"ה 3. קדושים ס' ט"ז

כשם שחובה על כל אחד ואחד מישראל ללמוד את ההלכות המצויות, כהלכות ברכות, שבת, שמירת הלשון ועוד, כך חובה על כל אדם ללמוד ולשנן את הלכות כיבוד אב ואם ומוראם, שמצווה זו היא תמידית בכל זמן, וחמורה היא עד מאוד, ואם לא ילמד את הלכותיה, מאין ידע היאך לקיימן, ויכשל בדברים רבים, מבלי לדעת שהוא נכשל.

הורינו דרך חיים

כיבוד אב ואם
בהלכה ומנהג

ללכת בדרכי אביו ואימו

מצווה על הבן לנהוג במנהגי אביו וללכת בדרכיו ולהחזיק במנהגיו, אפילו בדברי חולין, כגון פיוטים וזמירות שאביו נוהג לזמר בשבת, או שכן נכנס לסייע לאביו בעסק הנושא את שם האב, והבן "מחדש" את נראות העסק ומשנה את שמו של העסק וכדו' כיון שבדרך זו מראה הבן לכולם, שלמרות שאינו מחויב לנהוג כאביו ומ"מ הוא מכבד את אביו ואת הנהגותיו ומחזיק בהם, וע"כ יש בכך קיום מצוות כיבוד אב. (כמובן שהעניין הוא דווקא כשזה עקרוני אצל אביו וחשוב לו שבניו ימשיכו בדרכו, ולא סתם במילתא בעלמא)

וכל שכן בדברים שבקדושה, כגון נוסח תפילה, או מנהגי הלכה שאז מלבד עניין כיבוד אב יש גם איסור "אל תיטוש תורת אמן". אמנם בפוסקים¹ מבואר ש'אל תיטוש' נאמר רק שקיבלו רבים את המנהג, כגון "מנהג קהילות ספרד, מנהג קהילות אשכנז וכדו' שאז קבלת הרבים חלה גם על הבנים. אבל קבלת יחיד שקיבל על עצמו מנהג מסוים, בזה לא נאמר 'אל תיטוש', אלא רק עניין כיבוד אב הנ"ל.

על הפסוק בפרשת תולדות "וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כַּשְׁמֹת אֲשֶׁר

קָרָא לָהֶן אֲבִיו" מובא בספר תוכחת חיים לרבינו חיים פלאג'י, על פי רבינו בחיי, שהסיבה שקרא באותן שמות שקרא להן אביו, היא כי בדרך זו מראה הבן לכולם שהוא מכבד את אביו ואת הנהגותיו. וזו מצווה קיומית. ואם הבן משנה מדרך אביו באופן שהדבר פוגע בכבודו ומצער, אזי זה לא רק מצווה קיומית אלא איסור של ביטול כבוד אב ואם.

בן הרוצה להחליף שם משפחתו, חייב לקבל רשות אביו לכך, כדי לא להיכנס לחשש פגיעה בכבודם ואז זה איסור. וכן פסק למעשה מרן הגר"ח קנייבסקי בתשובה לשאלה אודות השאלה הנ"ל של החלפת שם משפחה וכתב להשיב: אין ראוי לעשות נגד רצון אביו. (לרעך כמוך עמ' 556, כיבוד אב ואם)

נעשה ונשמע אמרו כאחד:

כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יָאָרְכֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ (שמות כ' י"א)

אם תכבד יאריך, ואם לאו יקצר. שדברי תורה נוטריקון הם נדרשין, מכלל הן לאו ומכלל לאו הן. (רש"י בשם מכילתא)

מעשה אבות

סיפור מהחיים

הסיפור הניסי הזה סופר על ידי בעל המעשה עצמו, שלמה ת., דור שני לניצולי שואה. בעברו היה הוא רחוק מהאמונה ושמירת תורה, עני במצוות ועשיר בממון.

יום אחד, כשנהגתי ברכב היוקרתי והמרשים, התנגשה בי משאית גדולה. מעוצמת ההתנגשות נהרגו במקום שני אנשים שהיו עמי ברכב. כוחות ההצלה שהגיעו למקום סברו בתחילה שגם אני כבר איני בין החיים. לעולם לא אשכח את מילות האימה שאמרו הפרמדיקים לשוטר שעמד לידי: "עזוב אותו, הוא כבר מת, אין מה לעשות בו, נטפל בפצועים האחרים..." רציתי לצרוח: "אתם טועים, אני חי!" אבל לא יכולתי לעשות דבר, כבר הייתי רגל וחצי בעולם אחר הנשמה שלי ריחפה מעל מגופי המרוסק. ראיתי את האנשים שעמדו סביב המכונית ההרוסה. הרגשתי שהנשמה שלי מתרוממת מעלה, אפופה הילת אור ענקית של כוח רוחני עצום שלא ניתן לתארו. מסביב חשתי חום, אהבה, רכות ונעימות.

פתאום מצאתי את עצמי עומד לפני אבי ז"ל, שנפטר שבע שנים קודם לכן. היה נראה שהוא כועס עלי מאוד. אחריו הופיעה אימי עליה השלום, שבכתה ללא הפסק.

הם דיברו עימי בדמעות. הזכירו את שלושת ילדיהם שנספו בשואה, ואת העובדה שרק אני נשארתי בעולם הזה. הם אמרו בכאב שאין להם שלוה בעולם האמת, מכיוון שהפסקתי לקיים מצוות. והוסיפו, שכיון שיום קודם הייתי שותף באירוע שהיה כרוך בו חילול שבת של רבים, נגזר עלי לעבור את התאונה. הורי התחננו שתינתן לי הזדמנות נוספת, בזכות הקפדתי בחייהם על מצוות כיבוד אב ואם.

הורי סיימו את דבריהם באומרים: בקשתינו התקבלה והוחלט שאם תקבל על עצמך לחזור בתשובה, ותגרום לכך שגם אשתך וילדיך ישמרו מצוות, תחזור לחיים.

התפרצתי בבכי והסכמתי בלב שלם למלא את בקשתם. הורי נרגעו ולאחר זמן קצר נעלמו. התעוררתי בבית החולים, פקחתי את עיני ושמעתי רופאים ואחיות צועקים "הוא חי!"

ביליתי שנה שלמה בבית החולים בטיפולים קשים.

יום אחד ביקש ממני ראש המחלקה, פרופסור בעל שם עולמי, שליווה אותי מהיום הראשון לפציעתי, לבוא למשרדו. הוא סיפר לי שכאשר הובאתי לבית החולים היה מצבי גרוע ביותר. אף אחד מהמומחים שהיו מעורבים בטיפול בי לא יכלו להסביר את פשר החלמתי. "אני לא מצליח להבין כיצד קרא הדבר" אמר. סיפרתי לו את סיפור החוויה שלי, וכאשר סיימתי ניגב הפרופסור דמעה ואמר בהתרגשות: "אני לא דתי אבל יש אלוקים! יש אלוקים שכנראה אוהב אותך מאוד"

מילאתי את הבטחתי, חזרתי בתשובה ועימי גם בני משפחתי.

זה לא הכל. באחת השבתות, אחרי סעודת שבת מרוממת, הגיע אלי אבא ז"ל בחלום. פניו קרנו באושר הוא ליטף את ראשי ואמר לי, גרמת לנו קורת רוח, אשריך.

כמה גדול ועצום כוחה של מצוות כיבוד הורים!

מכתב שהגיע למערכת הורינו:

זה אולי לא סיפור מלא התרחשויות ומתח ודרמה, אבל זה סיפור החיים שלי. אני זוכרת את הלילה הזה היטב, ואזכור אותו כל חיי. היה זה לאחר הולדת בנינו הראשון. הייתה שעת לילה מאוחרת, אני זוכרת את עצמי לא מפסיקה לשפשף את העיניים בעייפות, תוך כדי שאני מערסלת את הבכור הקטן הבוכה. כאם טרייה לא הורגלתי בלילות ארוכים נטולי שינה. למרות תשישותי, המוח שלי היה צלול כאשר פסעתי הלך ושוב בחדר, בין החלפות להאכלות. ואז האירה בי המחשבה והתובנה הפשוטה - אז זה מה שעשתה אימי למעני? מעולם לא הבנתי כמה עבודה כלולה בגידול תינוקות קטנים. התחלתי לדמיין כיצד נראתה אז אמא שלי, כאשר החזיקה אותי בזרועותיה ופסעה הלך ושוב כדי להרגיע אותי.

כאשר העיר הבוקר, והבכור העייף שלי נרדם סוף סוף, מיהרתי להתקשר לאימא. "בוקר טוב אמא" אמרתי, והיו לי דמעות בעיניים.

רב הנסתר

מאמר חז"ל או מעשה רב בנושאי מצוות כיבוד הורים נטמנו בתמונה, גלו ושלחו לנו, ואולי תזכו בפרסים!

horeinuorg@gmail.com
או בפקס: 077-6021640

פתרון חידת 'רב הנסתר' לפרשת בהר בחוקותי

מצוה לכבד את אביו וליטול ממנו רשות כשאר נושא דברים בפניו, שכן דרך העולם ואם אינו עושה כך הרי מבזה את אביו.

הודעה תשלח לפותרים נכונה שעלו בגורל.

! שלום וברכה. התיאור שלכם כואב מאוד, ובוודאי שדורש שינוי יסודי. אבל איך מתחילים שינוי, לנסות לשנות את אמא? להעמיד אותה במקום? לדבר עם אבא שיגיד לה? שתיקה ועשייה של כל מה שהיא רוצה בלי הרהור? המציאות מוכיחה שלא. אבל קודם כל נשאל, למה לדעתכם אמא מתנהגת כך? הרי אמא אמורה בטבעה לדאוג לילדיה, לחשוב על רווחתם, לרצות להעניק להם, איך מגיע מצב כפי שאת מתארת שהיא מקשה ומכבידה עליכם?!

אז נכתוב כאן תפיסה שדורשת מעט העמקה וחשיבה, אבל אם תנסו אותה תופתעו מהשינוי המיידי שהיא מחוללת בס"ד. הנושא הוא מיקום. אחד היסודות הבסיסיים ביותר בכיבוד הורים, זה נושא העמדה הנפשית בהיררכיה המשפחתית. בטבע שהקב"ה ברא אותנו, אמא צריכה להרגיש שהיא המעניקה, היא הנותנת ולא המקבלת. לפי התיאור שלך, נוצרה כאן סיטואציה, שאתם הילדים כנראה מרגישים "מעליה". ולא משנה מה הסיבה לכך. ולכן, אפילו ללא מודעות מלאה, היא זקוקה "להשתלט" מחדש.

דוגמה מצוינת היא האירוח של אחותך בימי החג. אמא שלך מרגישה שאחותך "עושה לה טובה" ואז היא זקוקה מחדש להוביל ולהרגיש שהיא הנותנת, ולכן צריכה שיזמינו את כולם וכו' כילדים, אתם חייבים להחזיר את תחושת הנתינה לאמא, ואז פשוט תראו איך הקושי נעלם. לדוגמה, אם אחות שלך מרימה טלפון לאמא, מהמקום של ילדה חלשה הזקוקה לאמא שלה, ואומרת לה בערך כך: אני כל כך רוצה לארח אותך, הייתי כל כך שמחה לארח יחד איתך עוד אורחים אבל אני חלשה, הערב פסח הזה "גמר אותי", מה את אומרת אמא, מה לעשות? מה את מיעצת לי, יש לך ניסיון חיים שאין לי, עברת דבר או שניים בחיים.

אם תעשו כך ותבואו ממקום שאמא תמיד מעל, הילדים תמיד למטה, תתייעצו ממקום שהיא יותר מכם. תופתעו לראות שינוי מיידי. פתאום היא זאת שתגיד שלא צריך להזמין את כולם, והיא כבר תסדר את הכל. בהצלחה. (וכדאי לקרוא את הספר "לחזור הביתה" של ד. יוספסברג)

? (שאלה שהגיעה לפני חג הפסח)
תודה על העלון החשוב הורינו ואלו לומדים רבות על המצווה היקרה הזאת בזכותכם, ועדיין הקושי הוא גדול ומורכב בהרבה מאד חזיתות. אנו פונים אליכם בשאלה דחופה כרגע בנוגע לחג המתקרב. אשתדל לדבר רק בצורה מכבדת על הורי ומטרתה היא לעזור הן לאחותי והן לכבד את ההורים, ובכל זאת קיים קושי מאד גדול.

אחותי הזמינה את הורינו אליה לכל ימי החג. אמי שתחי' אישה דורשת המשתלטת על סביבתה בכל מיני עניינים, וכעת הודיעה לה שכל ימי החג היא צריכה להתארגן עם ארוחות, לארח את כל אחי ואחיותי ודודים וכד', במשך ימי חוה"מ. הדרישה באה מאמי בצורת הודעה ברורה שכך אמור להיות כי צריכים לבקר את ההורים בחג, כלל לא עולה בדעתה שצריך לברר ולשאול את אחותי ואת בעלה אם הדבר אכן מתאים להם.

כל זה מלבד קושי גדול מאוד שיש עם ההורים שלנו, בנוגע לדרישות ספציפיות עם האוכל, וכשרויות וקשיים רבים נוספים בלארץ אותם (לא סתם עד היום לא הצלחנו לארח אותם מרוב הערמת הקשיים מצידם - השנה שניהם חלו, ואחותי הרימה את הכפפה ועם כל הקושי החליטה להירתם לעניין והלוואי שיעמוד לזכותה) אחותי בקריסה נפשית מכל העניין ומתחרטת שהציעה את עצמה, כיוון שהדבר יצא מכלל שליטה עם אמנו בכל מיני דרישות ובקשות מצידה.

אנו מבינים את ענין מצוות כיבוד הורים ומבינים שחייבים להם הכל, אך בכל זאת היכן נמצא הגבול? הרי לא יתכן לנהל בית עם ילדים ועם הדרישות הבלתי אפשריות של אמנו לעמוד ולבשל בלי סוף ולהשתעבד לבקשותיה ללא גבול, פשוטו כמשמעו, וכל אמירה מצידנו גורמת לפגיעה מצידה בלי להבין ובלי לראות אותנו כלל וכלל.

התיאור כאן נשמע רע, אבל מבטיחה לכם שהוא מזערי ביותר. הקושי הוא עצום ובלתי אפשרי ונוגע בכל חלקי חיינו - הילדים. ולמרות הכל אנחנו רוצים מאוד לכבד אותם, מה עושים?!

שאר המצוות, כשהשמיע אותם לישראל. ועל זה שתי תשובות, אחת, כי זה מסודות החכמה האלוקית. ועוד, **כי נראה מעשרת הדברים האלה שהם שורשי כל התורה** - תרי"ג מצוות כעין הדברים כתב גם האברבנאל "עשרת הדברות האלה הם מאמרים כוללים כל תרי"ג מצוות שנתן הקב"ה לעמו, ומפני זה רצה לאומרם בעצמו, ולכל ישראל יחד, ולכתבם על שני לוחות אבנים. והיו אם כן עשרת הדברות האלה כאן במדרגת ההתחלות ושרשי יסודי התורה".

יש להוסיף שבעשרת הדברות התורה רצתה לכתוב דווקא את העניינים היסודיים ביותר באמונה ובמוסר וכמו שכתב ר' אברהם בן הרמב"ם לגבי אמונה: "אנכי, ו'לא יהיה לך' ו'לא תשא' ו'זכור' הם עיקרי הדת". ובספר העיקרים, וכן הרש"ר הירש, הרחיבו זאת גם לגבי הדיבר החמישי "כבד את אביך ואת אמך", שעל ידי השמיעה להורים יגיע הבן לאמונה.

לא בכדי נאמר "כבד את אביך ואת אמך" בעשרת הדברות, שהרי צריכים הם חיזוק מדי יום ומדי שעה. מעמד הר סיני זהו המעמד נורא ההוד בו עמדנו כולנו כאיש אחד בלב אחד - ועליו אמרנו "נעשה ונשמע"! ועד היום מהדהד הקול הגדול וקורא לנו לשמור ולייקק את עשרת הדברות, כי זו תמצית מהותנו כיהודים שומרי תורה עלי אדמות.

קבלת התורה ועשרת הדברות - מעמד נשגב לשעה ולדורות

הרה"ג ישראל משה גבירץ, ירושלים

בברכת "שופרות" הנאמרת בתפילת מוסף של ראש השנה אומרים אנו: "אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם בערפלי טהר. גם כל העולם כלו חל מפניך, ובריות בראשית חרדו ממך. בהגלותך מלכנו על הר סיני, ללמד לעמך תורה ומצוות. ותשמיעם את הוד קולך, ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול שופר עליהם הופעת...". ובאותו מעמד נשגב, רגע השיא שאליו הגיע עם ישראל אחרי ציפייה גדולה, "נעשה ונשמע", זוכה עם ישראל לשמוע קול אלוקים ולקבל את עשרת הדברות. דווקא את עשרת הדברות האלו, מכל התורה כולה, וביניהן כיבוד אב ואם.

וכתב רבינו אברהם בן הרמב"ם בפירושו לתורה: "מאד יצמא השכל יבקש לדעת למה פירט ד' יתעלה את עשרת הדברים האלה, ולא

שאר המצוות, כשהשמיע אותם לישראל. ועל זה שתי תשובות, אחת, כי זה מסודות החכמה האלוקית. ועוד, **כי נראה מעשרת הדברים האלה שהם שורשי כל התורה** - תרי"ג מצוות כעין הדברים כתב גם האברבנאל "עשרת הדברות האלה הם מאמרים כוללים כל תרי"ג מצוות שנתן הקב"ה לעמו, ומפני זה רצה לאומרם בעצמו, ולכל ישראל יחד, ולכתבם על שני לוחות אבנים. והיו אם כן עשרת הדברות האלה כאן במדרגת ההתחלות ושרשי יסודי התורה".

יש להוסיף שבעשרת הדברות התורה רצתה לכתוב דווקא את העניינים היסודיים ביותר באמונה ובמוסר וכמו שכתב ר' אברהם בן הרמב"ם לגבי אמונה: "אנכי, ו'לא יהיה לך' ו'לא תשא' ו'זכור' הם עיקרי הדת". ובספר העיקרים, וכן הרש"ר הירש, הרחיבו זאת גם לגבי הדיבר החמישי "כבד את אביך ואת אמך", שעל ידי השמיעה להורים יגיע הבן לאמונה.

לא בכדי נאמר "כבד את אביך ואת אמך" בעשרת הדברות, שהרי צריכים הם חיזוק מדי יום ומדי שעה. מעמד הר סיני זהו המעמד נורא ההוד בו עמדנו כולנו כאיש אחד בלב אחד - ועליו אמרנו "נעשה ונשמע"! ועד היום מהדהד הקול הגדול וקורא לנו לשמור ולייקק את עשרת הדברות, כי זו תמצית מהותנו כיהודים שומרי תורה עלי אדמות.

יש להוסיף שבעשרת הדברות התורה רצתה לכתוב דווקא את העניינים היסודיים ביותר באמונה ובמוסר וכמו שכתב ר' אברהם בן הרמב"ם לגבי אמונה: "אנכי, ו'לא יהיה לך' ו'לא תשא' ו'זכור' הם עיקרי הדת". ובספר העיקרים, וכן הרש"ר הירש, הרחיבו זאת גם לגבי הדיבר החמישי "כבד את אביך ואת אמך", שעל ידי השמיעה להורים יגיע הבן לאמונה.

לא בכדי נאמר "כבד את אביך ואת אמך" בעשרת הדברות, שהרי צריכים הם חיזוק מדי יום ומדי שעה. מעמד הר סיני זהו המעמד נורא ההוד בו עמדנו כולנו כאיש אחד בלב אחד - ועליו אמרנו "נעשה ונשמע"! ועד היום מהדהד הקול הגדול וקורא לנו לשמור ולייקק את עשרת הדברות, כי זו תמצית מהותנו כיהודים שומרי תורה עלי אדמות.

משה הגאון רבי אברהם משה קירשנבוים שליט"א, מראשי ישיבת 'נחלת הלויים' חיפה, בכנס "מעלה אני" שע"י 'הורינו' - בית וגן ירושלים, כ"ג תמוז תשפ"ד / חלק חמישי

הגאונות של היצר הרע, שהוא לא נותן לך אפילו לדבר על כיבוד אב ואם!

אז אין לי סיפוק מזה. זה פשוט, כל ילד יודע את זה. מה, תיתן הרצאה על כיבוד אב ואם? דבר איתי על השקפה, על מה לעשות עם גיוס, זה מעניין מאוד. אבל כיבוד אב ואם, כל ילד יודע. זה נדוש, זה לא מעניין, אין לנו ריגוש מזה.

בגן ילד מקבל מדבקה אם שמע בקול אמא, הוא סידר משחקים, הוא חוזר עם הדף קשר וזה יפה מאוד. אבל כשהוא בן תורה, יש לו סיפוק מהתמדה, יש לו סיפוק מחומרה בהלכה, ממחשבה. זה סוג של יצר הרע שבישיבות לא לימדו אותנו איך מתמודדים אתו. לימדו אותנו איך מתמודדים עם תאוות, איך מתמודדים עם עצלות, עם בעיות באמונה. אבל יש יצר הרע שהוא איום ונורא שנקרא נדוש, לא מעניין, אין סיפוק. אף אחד לא לימד אותנו איך מתמודדים עם יצר כזה.

זה מה שאומר המסילת ישרים, הוא בא להזכיר את הדברים הפשוטים, מי שמצליח לעורר אצלנו את הדברים הפשוטים, שאנחנו באמת יודעים אותם, רק זה נמצא בסוף המוח, מאחורה בראש. יש אנשים שאי אפשר לדבר איתם. כל מה שתאמר להם, יגידו לך - בטח, בטח. כן, זה פשוט.

הבעיה בכיבוד אב ואם זה שהוא אומר לך בטח, בטח, מאז שאני ילד אני יודע את זה. תבין שדבר בסיסי, זה דבר פשוט, הדברים הפשוטים הם הדברים הכי חשובים בחיים שלנו. **ומי שמצליח לעורר את הדברים הפשוטים, הציל לנו את החיים.**

דברנו על ניסיונות של אדם בענייני כיבוד אב ואם, אבל הניסיון אולי הגדול ביותר, זה כמו שהמסילת ישרים אומר בהקדמה, יסוד חשוב מאוד והדברים מפורסמים. שדווקא הדברים הכי פשוטים שכל אחד יודע אותם, זה גם הדברים שהכי נשכחים.

וזה לשונו: "החיבור הזה לא חברתיו ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם פרסום גדול. כי לא תמצא ברוב דברי, אלא דברים שרוב בני האדם יודעים אותם ולא מסתפקים בהם כלל, אלא שכפי רוב פרסומם וכנגד מה שאמיתתם גלויה לכל, כך ההעלם מהם מצוי מאד והשכחה רבה". מה שאומר כאן המסילת ישרים זה יסוד!

הדברים הכי מפורסמים ובסיסיים, הם הדברים הכי נשכחים! כשהמסילת ישרים אומר, אני לא בא לחדש לכם חידושים, הוא לא בא להוריד ציפיות. כמו שאנשים אומרים בזמננו בדרשות "סליחה, לא הכנתי וכדו" שהדרשן בא להוריד ציפיות שאנשים לא יצחקו עליו אחר כך, זה לא הרמה של המסילת ישרים. אם הוא כותב, אני בא להגיד לכם דברים פשוטים, הוא בא לומר לנו: הספר הזה חשוב יותר מכל הספרים! ומדוע? כי הוא מזכיר לכם את הדברים הפשוטים.

הדברים הפשוטים הם בדרך כלל הכי חשובים. זה הכי פשוט כי זה א' ב', זה אמונה, מידות טובות, יראת שמים. הבעיה, אומר המסילת ישרים, שהא' ב' הכי נשכח.

איך באמת קורה כזה דבר? זה גאונות של היצר הרע. הרי מה היצר הרע יעשה עם הדברים הכי פשוטים? הוא יכול לשכנע אותנו על חומרות, על מדרגות גבוהות. זה מדי "פרומער", זה "מחמיר", זה צו"לים, מה אתה צריך את זה, תהיה יהודי טוב, פשוט. זה עצת היצר על הדברים האלו, אבל על הדברים הפשוטים, הא' ב', איך הוא יגרום לנו לזלזל בהם רח"ל? התשובה היא שהוא הופך את זה לנדוש, לדבר פשוט ולא מעניין. וזה עובד לו מצוין, ליצר הרע!

אי אפשר להבין את זה, אבל ברגע שהתרגלנו למשהו, זה הופך לפשוט אצלנו, ולא מעניין אותנו. תחשבו כמה זה נורא, איך היצר הצליח? הפוך על הפוך. זה פשוט, אז זה לא מעניין. זה פשוט,

היו שותפים עמנו בהוצאות המרובות של הוצאת גיליון זה

וזכו בכל הברכות האמורות בתורה במצווה יקרה זו. אפשרויות הנצחה לע"נ ולרפו"ש ולכל ענייני ברכה והצלחה.

פנו עכשיו >

כתבו לנו בכתובת: horeinuorg@gmail.com
או בנדרים פלוס, ולציין להוצאות הגיליון השבועי.

לעילוי נשמת

א"מ ר' יהודה אריה ב"ר יצחק יששכר ז"ל נלב"ע כא מנ"א תשפ"ד

לרפואה שלמה

שרה בת ציפורה

לזרע של קיימא

בעילום שם

לדיווג

רבקה בת אלישבע

להצלחה וס"ד

דוד בן שרה
אנונימי

הורינו
הורינו מנ"ה

יו"ל ע"י ארגון הורינו לחיזוק מצוות כיבוד אב ואם
בנשיאות מרן הגה"צ רבי אורי וייסבלום שליט"א ובהכוונת גדולי ישראל
ע"ר 580780617 | רח' יוסלה רוזנבלט 2 ירושלים.

תרומות יתקבלו בברכה. אפשרויות הנצחה בעלון ובכלל פעולות הארגון לע"נ הורכים או יקירכם ולזכות פרנסה והצלחה, זש"ק ודיווג - למען ייטב לך!

לקבלת גיליון הורינו השבועי במייל כתבו לנו "**צורפו אותי**" לכתובת המייל, וכן לפניות בנושאי תוכן, פתרון חידת 'רב הנסתר' ולפרסום סיפורים אישיים בנושאי כיבוד הורים: horeinuorg@gmail.com או בפקס: 077-6021640 | Zelle: dedications@horeinu.org